

**HELGE
SEIP**

**EF-utvidelse
en fordel for
hele Europa**

Utgitt av
"JA til EF"
Aksjonen

Utdrag av Venstre-formannen Helge Seips innlegg i utenriksdebatten i Stortinget i januar 1972:

Vi har passert terskelen til et 1972 som foruten å måtte bringe avklaring i spørsmålene om utvidelsen av De europeiske Fellesskap, vil bli preget av den ventede ratifikasjon av øst-vest avtalene i forbindelse med Tysklands-politikken, av fortsatt utdragnings av amerikanske tropper i Vietnam og av behov for på ny å legge press på de

land og de regimer som undertrykker fargede flertall i Afrika. Vi vil stå overfor globale oppgaver der samarbeid over alle grenser nå tvinger seg fram, slik som i spørsmålet om å ta vare på verdens naturressurser og å løse de truende forurensnings- og miljøvernproblemer.

Skjebnesvanger feil

Først må vi være klar over at det Vest-Europa som møter oss fra 1973 ikke vil være det samme som vi har hatt til nå. Utvidelsen av De europeiske Fellesskap med Storbritannia og Eire kan anses avgjort og at Danmark følger med er dessuten sannsynlig etter det overveldende flertall i Folketinget for dansk medlemskap. Norge kan og-

så om vi vil, gå inn i dette samarbeidet på basis av fullt medlemskap, dersom vi finner å ville godta det forhandlingsresultat som er oppnådd. I alle tilfelle er det skapt en ny situasjon, økonomisk og politisk, innenfor den gruppe av land som vi har mest samkvem med, har mest til felles med og er mest avhengig av.

Splittelse og sikkerhet

De økonomiske fordeler som det betyr for Vest-Europa at man unngår en varig markedsplittelse og varige tollgrenser mellom land som allerede er så økonomisk avhengige av hverandre, må heller ikke undervurderes, i politisk sammenheng. Dette styrker mulighetene for å bevare og utvikle en vesteuropeisk selvstendighet og handleevne i verdenspolitikken. På litt lenger sikt må vi også regne med at Fellesskapets

betydning for den vesteuropeiske sikkerhetspolitikk vil bli et moment å legge vekt på. Blant annet har Eire understreket dette punkt.

Jeg tror at det er i alle europeiske lands interesse, enten de selv blir medlemmer av EF eller ordner sin forbindelse med Fellesskapet på annen måte, at vi nå får en betydelig utvidelse av Fellesskapet.

En utkant

Når det gjelder Norges stilling, er vi plassert i geografien som en randstat til det europeiske kontinent. I så måte er vi en utkant og må fortsette å være det. Politisk har vi siden den annen verdenskrig vært sterkt knyttet til de land som vil bli medlemmer av et utvidet EF eller få andre tilknytningsformer til Fellesskapet. Vår forsvars- og

sikkerhetspolitikk har vært forankret i et vestlig samarbeid. Økonomisk skapte samarbeidet gjennom OEEC grunnlaget for den raske gjenreisningen, og for mye av den økonomiske utbygging som siden har foregått også etter at organisasjonen gikk over til det bredere OECD.

Dødsattest for NORDØK

Den gjentatte dødsattest som finsk utenriksledelse her har utstedt over Nordøkidéen, er etter mitt syn en klar påpeking av at en *brukbar nordisk fellesløsning ikke foreligger* som realistisk alternativ i markedssaken. Det som har karakterisert de nordiske lands stilling i hele etterkrigsperioden, er at vi har utviklet vårt nordiske samarbeid samtidig som vi utenriks- og sikkerhetspolitisk har hatt ulike posisjoner. Det forhold at Norge og Danmark, og på en noe annen måte Island, har vært tilknyttet det vestlige forsvars-

system, Sverige har inntatt en såkalt alliansefri stilling og Finland har hatt spesielle relasjoner vis à vis Sovjetsamveldet og Øst-Europa, kan i visse henseender begrense mulighetene for nordisk enhet i beslutninger og standpunkter. Men det har også gitt oss i Norden en sjelden kontaktflate og spesielle muligheter for å virke som formidlere innenfor et område av verden der vi representerer grensestatene mellom viktige interesserfærer. Her kan vi stadig ha en rolle å spille i årene som kommer.

Helhetsvurdering

En avgjørelse om Norge bør ta imot det tilbudet som foreligger i forhandlingsresultatet som medlemskap i EF, må både ta hensyn til de økonomiske interessene som står på spill og de politiske perspektiver vi har for Norges utvikling og plass i årene framover. Det blir en helhetsvurdering der vi står overfor en avtale som inneholder atskillig som imøtekommer norske interesser og krav, men som naturligvis ikke på alle punkter er slik vi helst hadde sett den. I denne helhetsvurderingen

kan ikke noen enkelt detalj eller ensidig betraktning av enkelte næringers stilling være avgjørende, men hensynet til trygging av arbeidsplasser og utviklingsmuligheter innen hele vårt næringsliv og dermed mulighetene for å opprettholde inntektsoverføringene til de næringer, distrikter og grupper som trenger det, og framfor alt Norges framtidige politiske plassering og muligheter for å fremme vårt syn og våre interesser utad.

Konsekvens av et nei

En god oppslutning om folkeavstemningen vil være en demokratisk betryggelse den dagen Stortinget skal si det avgjørende ord i saken. Jeg går ut fra at et klart resultat av avstemningen også vil bli respektert av de aller fleste i denne sal, slik at den faktisk blir avgjørende for vårt lands stilling. Men innen vi kommer dit, må innholdet av den avtalen som nå foreligger, bli kjent for folk så langt det er saklig mulig. Det må klarlegges også hva konsekvensene er om en velger å si nei. For et nei må i denne saken, om det skal være et nei med ansvar, nødvendigvis følges opp med en begrunnet påvisning av hva en vil sette i steden. Vanskene med å underbygge et nei til avvisning av det forslag til løsning

som nå foreligger, ligger ikke i å peke på enkeltpunkter som en er i tvil om, har innvendinger mot eller kunne ønske annerledes, men i å påvise et alternativ som samlet gir en bedre løsning og en tryggere vei framover. For min del tror jeg ikke at de forslag som nå tilbys Sverige og de andre landene som forhandler om en handelsavtale med EF vil fylle en slik forutsetning. Jeg kan heller ikke se at det til nå er pekt på andre alternativer som trygger våre framtidige arbeidsplasser så godt, åpner de framtidsperspektivene for utviklingen av vårt land og gir vårt folk den plass blant de demokratiske nasjoner i vår del av verden som det forhandlingsresultat som i dag foreligger, vil gjøre.

Til «JA TIL EF»-aksjonen, Cort Adellersgt. 16, Oslo 2.
Tlf. 56 51 85 - Postboks 2599, Solli, Oslo 2.

Jeg ønsker å tegne meg som støttemedlem og vil gi et bidrag på kroner

- som ☐ er sendt over postgiro 210811
☐ er sendt over bankgiro 8200.01.40208
☐ følger vedlagt i sjekk
☐ Jeg ønsker informasjonsmaterieil tilsendt
☐ Jeg ønsker å delta i det lokale arbeid.

Navn

Adresse

Kontroll: Iidal, Waaler & Co., statsautoriserte revisorer

Si JA til EF

